

Rozloučení s májovými dny

Pokud jste pravidelnými čtenáři „Literárního okna“ našeho časopisu, pak si určitě pamatujete jméno (lépe řečeno pseudonym) Evelína. V čísle [3/2014](#) jste si od této naší západočeské přispěvatelky mohli přečíst verše „Tání“ a „Sněženky“, v čísle [7/2014](#) „Nůž, lžíce a miska“. A v „Červnovém zastavení“ mohla být báseň „Večer ve Světci“, z níž dýchá nálada končícího máje. Jenže se dostala na náš redakční stůl až po uzávěrce, a tak si ji zatím schováme do šuplíku. Doufáme, že každý z vás má někde svůj vlastní „Světec“, kde se s jarními dny rozloučil v podobném rozpoložení jako Evelína nebo my. A kde už brzy uvítá léto s vůní prosluněných mezí a s hejny motýlů. -ah-

Večer ve Světci

Jak lehce dýchá večer na lukách!

A netopýří zpěv
a žabí hřadování

za pět peněz
stará švestka v poli

A ticho
ticho zelené
jak šťastná tráva
co umírá tu v seno

Vůně
trylek i vzdech
květnový měsíc vpůli přelomený

S rukama v klíně
jen
sedím na zápraží

a žiju.

Evelína

